

پاسخ فیزیولوژیک و زراعی گندم به کاربرد روی در آبیاری با آب شور

راضیه فخرایی مطلق^۱، احمد کوچک زاده^{۲*}، عبدالمهدی بخشنده^۳، مرتضی پوزش شیرازی^۴ و عادل پشت دار^۵

- ۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
- ۲- استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
- ۳- استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
- ۴- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی برآذجان
- ۵- کارشناس آموزشی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

چکیده	تاریخچه مقاله
<p>شوری از جمله عوامل محدود کننده عملکرد محصولات در سرتاسر جهان به شمار می رود و این مسأله به خصوص در مناطق خشک و نیمه خشک به عنوان یکی از اساسی ترین مشکلات بخش کشاورزی مطرح است. کاربرد عنصر ریزمغذی یکی از راه های افزایش کمیت و کیفیت عملکرد گندم در شرایط تنش شوری می باشد. به منظور مطالعه تأثیر مصرف روی در بهبود غلظت روی در دانه و عملکرد گندم رقم چمران، آزمایشی در سال ۱۳۹۲-۹۳ در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی برآذجان، به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار انجام گرفت؛ فاکتور اول: چهار سطح شوری ۴ (شاهد)، ۱۲، ۸ و ۶ دسی زیمنس بر متر که در سه مرحله نموی (پنجه زنی (GS23)، گل دهی (GS55) و خمیری (GS71)) بر گیاه اعمال شد و فاکتور دوم: سطوح کاربرد روی شامل ۰، ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلی گرم در کیلو گرم خاک بود. نتایج نشان داد که در هنگام وجود تنش شوری، کاربرد مقادیر ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلی گرم در کیلو گرم روی نسبت به شاهد، تغییرات معنی دار ثابتی در ارتفاع، تعداد دانه در سنبله، میزان رطوبت نسبی برگ، کلروفیل a، b، کلروفیل کل، کارتنوئید، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و غلظت روی در دانه ایجاد نموده است. افزایش سطح روی کاربردی در هر یک از سطوح شوری موجب افزایش عملکرد گردید و بیشترین عملکرد دانه شوری آب آبیاری ۴ دسی زیمنس بر متر به دست آمد. با افزایش مصرف کود سولفات روی، غلظت روی دانه و برگ افزایش یافت. بر همین اساس کاربرد روی می تواند به عنوان یک راه کار فیزیولوژیکی مفید جهت افزایش تحمل در برابر تنش شوری تلقی گردد. به طور کلی به نظر می رسد که مصرف روی در آبیاری متناوب با آب شور از صدمه شدید شوری بر گیاه جلوگیری کرده، باعث بهبود صفات کیفی و عملکرد گندم می گردد.</p>	<p>دریافت: ۱۳۹۵/۰۸/۲۳ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۰۹/۲۴</p> <p>کلمات کلیدی: آبیاری تکمیلی، هدایت الکتریکی، تنش، رطوبت نسبی برگ گلخانه</p>
	<p>* عهده دار مکاتبات E-mail: koochekzadeh@ramin.ac.ir</p>

مقدمة

کمبود منابع آب شیرین، آینده کشاورزی را تهدید می‌کند و از سوی دیگر، شوری آب آبیاری مانع عملدهای برای تولید بسیاری از گیاهان زراعی تلقی می‌گردد. عموماً با افزایش شوری آب آبیاری، به شوری خاک نیز اضافه می‌گردد که به نوبه‌ی خود برخی مکانیسم‌های مهم گیاه مانند فتوستتر، تنظیم فشار اسمزی و فعالیت آنزیم‌های رشد را کاهش می‌دهد (۱۷). طبق سناریوهای مختلف انجمن بین المللی تغییر اقلیم، کاهش در میزان بارندگی و افزایش تبخیر و تعرق نیز از جمله مشکلات پیش رو در آینده کشاورزی مناطق خشک و نیمه‌خشک خواهد بود (۴۵). بجز نوار باریکی از سواحل دریای مازندران، تقریباً کل ایران در منطقه خشک و نیمه‌خشک واقع شده و بیش از ۹۰ درصد اراضی قابل استفاده کشاورزی با خطر افزایش شوری و صدمات آن مواجه می‌باشند (۲۷)؛ بر همین اساس می‌توان تنش شوری برای گیاه را جزء مهم‌ترین تنش‌های غیر‌زنده به حساب آورد.

عملکرد دانه در گندم به عنوان یکی از شاخص‌های مهم تحمل به تنش شوری مطرح می‌باشد (۱۹). کاهش آب قابل دسترس در شرایط شوری به همراه ایجاد اثر سمیت یونی برخی عناصر و عدم تعادل غذایی، موجب کاهش عملکرد گندم می‌گردد (۳۱). عملکرد به عنوان پیچیده‌ترین ویژگی گیاه تحت تأثیر تعداد زیادی از فرآیندهای فیزیولوژیک است و نمود قابل اندازه‌گیری این فرآیندها در صفات نموی، فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی گیاه تجلی می‌یابد (۴۶). در گندم تحت تأثیر تنش شوری، عمل لقادح مختل شده و تعداد سنبلاچه‌ها و پنجه‌های بارور نقصان پیدا می‌کند و در نهایت تعداد دانه کاهش می‌یابد (۱۳). کارآیی فتوستتر به واکنش‌های فتوشیمیایی، آنزیم‌های دخیل در ثبتیت کربن، ساختار دستگاه فتوستتری و انتقال حد واسطه‌ای فتوستتری بین اجزای سلولی بستگی دارد. بنابراین، در تنش شوری یکی از عواملی که فتوستتر را تحت تأثیر قرار می‌دهد، کاهش میزان رنگیزه‌های فتوستتری است. آزمایش‌های بسیار در گیاهان مختلف نشان

دادند که با افزایش شوری، مقدار کلروفیل‌های a, b کلروفیل کل و کارتونوئیدها کاسته شد (۱۲) و (۲۸) به همین سبب شناخت و بررسی شاخص‌های فیزیولوژیک رشد یکی از عوامل مؤثر در مدیریت اثر تنش شوری بر عملکرد و اجزای آن می‌باشد.

یکی از راه‌کارهای مناسب کاهش اثرهای مضر شوری، تغذیه مناسب گیاهان توسط روى است که باعث بالا بردن سطح تحمل گیاهان در مقابل انواع تنش می‌گردد. تنش شوری، غلظت عناصر غذایی کم مصرف در گیاه را بسته به نوع گونه گیاهی، سطح و نوع شوری، تغییر می‌دهد (۲۵). عناصر کم مصرف از طریق کاهش اثر منفی یون‌های سمی می‌توانند مقاومت گیاهان را در برابر تنش افزایش دهند (۱۰). روی، عنصر کم مصرف مهمی است که وجود آن برای فعالیت‌های متابولیکی در گیاهان ضروری است (۲۲) و یکی از عناصر مهم کاهش دهنده اثر شوری بر گیاهان به حساب می‌آید (۱). این عنصر به صورت بخشی از ساختمان آنزیم‌ها یا به صورت کوفاکتور تنظیم کننده آن‌ها عمل می‌کند و کمبود آن، فعالیت چندین آنزیم از جمله فسفاتاز، الکل دهیدروژنаз، RNA دی‌میدین کیناز، کربوکسی پپتیداز و همچنین DNA و را کاهش می‌دهد (۳۹). روی در افزایش سطح جذب، به واسطه طویل شدن ریشه گیاهان تحت تنش شوری و همچنین تسهیل انتقال آب و عناصر غذایی در این گیاهان به دلیل افزایش قطره و تعداد آوندها نقش بسزایی ایفا می‌نماید (۱۵).

کاربرد تلفیقی آب شور و غیر شور از طریق کاهش یا تعدیل تاثیر شوری بر خصوصیات فیزیولوژیک و مورفولوژیک گیاه یکی از مدیریت‌های موفق، در جهت افزایش عملکرد می‌باشد (۴۸). در این زمینه حمدی و همکاران (۲۱) نشان دادند که استفاده متناوب از آب شور و غیر شور به ترتیب در مراحل مختلف رشد گندم و پنبه بهتر از اختلاط آن‌هاست. نارش و همکاران (۳۴) نیز طی تحقیقاتی که روی گندم انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که استفاده متناوب از آب شور و غیر شور به‌طور یک در میان بهتر از

گلدان انجام شد؛ سپس بر اساس توصیه‌های کودی لازم جهت گندم، کود اوره به مقدار ۳۵۰ کیلوگرم در هکتار به صورت دو بار تقسیط (تقسیط اول قبل از کشت و تقسیط دوم در مرحله پنجه‌زنی) به گیاه داده شد. همچنین سوپر فسفات تریپل نیز به مقدار ۲۵۰، سولفات منگنز ۳۰ و سولفات مس ۱۵ کیلوگرم در هکتار قبل از کشت جهت هر گلدان محاسبه و به خاک اضافه گردید.

جهت تامین آب مورد نیاز گلدان‌ها در تیمارهای مختلف، آب ۴ دسی زیمنس بر متر از آب چاه منطقه و ۸، ۱۲ و ۱۶ دسی زیمنس بر متر با استفاده از نمک طعام و دستگاه EC سنج تهیه شدند که در ۳ مرحله رشد گندم شامل (پنجه‌زنی)، (GS23)، (GS55) و (GS71) (GS23)، (GS55) و (GS71) بر گندم اعمال گردیدند. آبیاری گلدان‌ها بر اساس ۷۵ درصد رطوبت طرفیت مزرعه انجام گردید؛ پس از هر بار آبیاری با آب شور، در هنگام مصرف آب غیرشور ۲۰ درصد به عنوان برخه آبشویی در نظر گرفته شد. برخی خصوصیات خاک گلدان و آب مورد استفاده در جدول ۱ و ۲ آمده است. اندازه گیری قابلیت هدایت الکتریکی در عصاره اشبع (۴۰)، pH در خمیر اشبع (۴۴)، توزیع اندازه ذرات با روش پیست (۱۶)، سدیم محلول به روش فلیم فتوتری (۲۶)، کلسیم و منیزیم محلول به روش تیتراسیون با ورسین (۲۶) نیتروژن کل به روش کجلاال (۶)، فسفر قابل جذب به روش اسید آسکوربیک (۲۹)، پتانسیم قابل جذب به روش استات آمونیم (۲۳)، کربن آلی به روش والکی- بلاک (۳۶)، کربنات کلسیم معادل به روش خنثی‌سازی با اسید (۳۷)، روی، آهن، مس و منگنز قابل جذب خاک به روش لیندنسی و نورول (۳۰) و روی گیاه به روش خاکستر گیری خشک و جذب اتمی (۳۵) انجام شد.

جهت اندازه گیری محتوای کلروفیل برگ و رطوبت نسبی از برگ پرچم در مرحله آبستنی نمونه برداری به عمل آمد؛ سپس مقدار کلروفیل کل، کلروفیل a و b و کارتنوئید به روش آرنون (۴) و رطوبت نسبی به روش ریچی و همکاران (۴۱) محاسبه گردید.

اختلاط آن‌ها در تمام مراحل رشد اثر گذار است و علاوه بر این که زمینه را برای اصلاح اراضی فراهم می‌آورد، باعث افزایش تراکم بوته و عملکرد محصول نیز می‌گردد.

با توجه به این که خاک بسیاری از نواحی جنوب کشور، آهکی است و دارای pH بالا و ماده آلی کم می‌باشد، در نتیجه کمبود نسبی روی در آنها مشهود است (جدول ۱). رشد گندم در خاک‌هایی با کمبود روی نه تنها منجر به محدودیت رشد و کاهش عملکرد دانه می‌گردد، بلکه غلظت روی دانه را نیز کاهش می‌دهد (۵)؛ به همین منظور با توجه به نتایج تحقیقات پیشین و کمبود آب مناسب کشاورزی، آزمایشی جهت کاهش اثر آبیاری با آب شور با کاربرد کود سولفات روی برخی ویژگی‌های فیزیولوژیک و عملکرد گندم رقم چمران به اجرا در آمد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تاثیر سطوح شوری آب آبیاری و روی برخی از ویژگی‌های فیزیولوژیک و عملکرد گندم رقم چمران (Triticum aestivum L.) آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در چهار تکرار در سال زراعی ۱۳۹۲-۹۳ در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی برآذجان انجام شد. شوری آب آبیاری شامل چهار سطح ۴، ۸، ۱۲ و ۱۶ دسی زیمنس بر متر و میزان مصرف روی شامل چهار سطح صفر، ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ میلی‌گرم روی در کیلوگرم خاک از منبع سولفات روی بود. ابعاد هر گلدان پلاستیکی به قطر ۲۴ و ارتفاع ۲۶ سانتی‌متر بود. در ته هر گلدان به ارتفاع ۳ سانتی‌متر ماسه (به عنوان زهکش) و سپس ۲۱ سانتی‌متر خاک مزرعه ریخته شد. جهت ایجاد زهکش مناسب و جلوگیری از تجمع نمک ۴ سوراخ به قطر ۱ سانتی‌متر ته هر گلدان تعییه شد. پس از تهیه و آماده‌سازی هر گلدان کود سولفات روی ($ZnSO_4 \cdot 7H_2O$)، بر مبنای روی خالص محاسبه و به خاک گلدان‌ها اضافه گردید. کشت در دو خط به طول ۲۰ سانتی‌متر با فواصل ۱۲ سانتی‌متر در هر

جدول(۱) برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد استفاده (۱۳۹۲-۹۳)
Table(1) Physical and chemical properties of used soil (2013-2014)

EC dS/m	pH	N (%)	P _{ava.} (Mg/kg)	K _{ava.} (Mg/kg)	OC (%)	CaCO ₃ (%)	Sand (%)	Silt (%)	Clay (%)	Soil texture
4.50	7.40	0.06	9.60	210	0.64	57	57	30	13	

ادامه جدول(۱) برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد استفاده (۱۳۹۲-۹۳)

Continued from table (1) Physical and chemical properties of used soil (2013-2014)

Na (Meq/l)	Ca (Meq/l)	Mg (Meq/l)	Zn (Mg/kg)	Fe (Mg/kg)	Mn (Mg/kg)	Cu (Meq/l)	ESP (%)
21	16.50	15	0.76	12.80	7.10	0.76	7.40

جدول(۲) برخی خصوصیات آب مورد استفاده

Table(2) Some properties of used water

EC (dS/m)	pH	Na (Meq/l)	Ca (Meq/l)	Mg (Meq/l)	Cl (Meq/l)	SAR
4	7.30	8	21	23	8	1.70

آب نسبی برگ مؤثر باشد (۳۲). احتمالاً نقش روی در کاهش اثر تنفس شوری بر محتوای رطوبت نسبی برگ، به دلیل شرکت روی در بسیاری از فعالیت‌های آنزیمی است که در ستر اکسین و پروتئین‌ها، حفاظت غشاها زیستی، تولید کربوهیدرات‌ها و به طور کلی در افزایش طول ریشه و در نتیجه افزایش جذب آب و مواد غذایی نقش دارد و بالطبع باعث حفظ آamas سلولی و محتوای رطوبت نسبی برگ و جلوگیری از تخریب غشاء می‌گردد (۱۵ و ۷).

رنگ دانه‌های کلروفیل و کارتنتویید

با توجه به اثر مستقیم تنفس بر رنگیزه‌های فتوستتری و نقش مثبت روی بر آن‌ها اثر تیمارهای شوری و کود سولفات‌رات روی بر کلروفیل a, b, کل و کارتنتویید معنی‌داری شد (جدول ۳). شوری ۴ دسی‌زیمنس بر متر، با میانگین ۲/۵۸ میلی‌گرم در گرم بیشترین میزان کلروفیل a را به خود اختصاص داد. بهترین سطح روی ، ۳۰ میلی‌گرم در کیلو‌گرم (میانگین ۲/۳۸) شناخته شد (جدول ۴).

دانه‌ها در رطوبت ۱۴ درصد برداشت و عملکرد دانه محاسبه گردید؛ سپس با توجه به مساحت هر گلدان به مترمربع تبدیل شد. وزن صد دانه نیز (پس از بوجاری در رطوبت ۱۴ درصد) با ترازوی دقیق به دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها و رسم نمودارها به ترتیب از نرم‌افزار آماری SAS 9.1 و اکسل استفاده و مقایسه میانگین‌ها با آزمون LSD انجام شد.

نتایج و بحث

محتوای رطوبت نسبی برگ

نتایج تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیک نشان داد که شوری و کود سولفات‌رات روی به طور معنی‌داری رطوبت نسبی برگ را تحت تأثیر قرار داد (جدول ۳)؛ به طوری که با افزایش شوری از ۴ به ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر، رطوبت نسبی به ازای هر واحد افزایش شوری ۱/۷۸ درصد کاهش نشان داد (جدول ۴). روی در سطح ۳۰ میلی‌گرم بر کیلو‌گرم با میانگین ۲/۸۵ درصد بالاترین مقدار را دارا بود (جدول ۴)؛ نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که افزایش تجمع یون‌ها به ویژه سدیم و کلر در خاک با کاهش جذب آب برای تنظیم اسمزی می‌تواند در کاهش میزان

مهندسی زراعی (مجله علمی کشاورزی) جلد ۴۱ شماره ۱ بهار ۱۳۹۷
جدول (۳) تجزیه واریانس تأثیر تیمارها بر برخی خصوصیات فیزیولوژیک گندم

Table(3) Analysis of variance of effect of treatments on some wheat physiological properties

کارتوئید Carotenoid	کلروفیل کل Total Chlorophyll	کلروفیل b Chlorophyll b	کلروفیل a Chlorophyll a	محتوی رطوبت نسبی RWC	درجه آزادی df	منابع تغییر Source of variation	مجموع مربعات Sum of square
							(R) بلوک Block
0.41 ns	0.15 ns	0.06 ns	0.003 ns	12.29 ns	3		
44.27 **	13.26 **	0.72 **	4.83 **	4127.6 **	3	شوری Salinity	
10.57 *	8.99 **	0.42 **	1.4 **	2057.36 **	3	روی Zinc	
15.1 ns	0.57 ns	0.11 ns	0.22 ns	51.06 ns	9	شوری×روی Salinity×Zinc	
40.59	1.69	0.3	0.69	363.15	45	اشتباه Error	
11.92	6.17	12.58	5.68	3.69		ضریب تغییرات (درصد) C.V(%)	

*، ** و ns به ترتیب معنی داری در سطح احتمال خطای ۵ و یک درصد و عدم معنی داری در آزمون LSD می باشد.

*، ** and ns: Significant at 5 and 1% probability levels and not- significant, respectively in LSD test.

مشاهده گردید. گزارش شده است که کارتوئیدها می توانند طول موج های کوتاه نور را دریافت کنند و کاهش میزان آنها با افزایش سطوح شوری احتمالاً به علت تبدیل به اسید آبیزیزیک است که عموماً در استرس های محیطی مقدار این هورمون در گیاه افزایش می یابد (۲). کود سولفات روی تأثیر معنی داری در کاهش تخریب کارتوئید در هنگام بروز تنفس شوری نشان داد که بیشترین تأثیر را کاربرد روی، ۳۰ میلی گرم در کیلو گرم (۸/۴۳) میلی گرم در گرم) نسبت به شاهد می باشد (جدول ۴). همچنین نتایج مقایسه میانگین ها نشان می دهد که افزایش تنفس شوری، کلروفیل کل را کاهش داد و تیمار شاهد با میانگین ۳/۷۶ میلی گرم در گرم بالاترین میزان کلروفیل کل را دارد. ۳۰ میلی گرم روی در کیلو گرم خاک نیز با میانگین ۳/۷۱ میلی گرم کلروفیل در گرم برگ تازه، تأثیر گذارترین تیمار بر کلروفیل کل بود (جدول ۴). میزان کلروفیل کل از جمله صفات فیزیولوژیک مهم است که تحت تنفس های محیطی، تغییر می یابد. اغلب در مواجهه با تنفس شوری میزان تولید ماده هی خشک، میزان کلروفیل کل و مقدار آب نسبی در

مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که بیشترین میزان کلروفیل b در شوری ۴ دسی زیمنس بر متر، با میانگین ۰/۷۹ میلی گرم در گرم به دست آمد. به ازای افزایش هر واحد شوری میزان کلروفیل b، به مقدار ۰/۰۲۳۳ میلی گرم در گرم کاهش نشان داد و بیشترین کاهش را تنفس شوری ۱۶ دسی زیمنس بر متر بر جای گذاشت (جدول ۴). همچنین سطح روی ۳۰ میلی گرم بر کیلو گرم با میانگین ۰/۷۶ میلی گرم در گرم سبب افزایش ۴۰/۷۴ درصدی کلروفیل b نسبت به شاهد شد. هر واحد روی میزان کلروفیل b را به میزان ۰/۰۰۷۴ میلی گرم در گرم افزایش داد (جدول ۴).

بالاترین مقدار کارتوئید، در سطح شوری ۸ دسی زیمنس بر متر با میانگین ۹/۳۰ میلی گرم در گرم به دست آمد که با شوری ۴ دسی زیمنس بر متر اختلاف معنی داری نشان نداد. با افزایش میزان شوری مقدار کارتوئید کاهش یافت به طوری که کمترین مقدار با میانگین ۶/۷۰ در تیمار شوری ۱۶ دسی زیمنس بر متر به دست آمد. به طور کلی با افزایش سطوح تیمار شوری به ازاء هر واحد ۰/۱۹۱ میلی گرم در گرم کاهش کارتوئید

جدول(۴) مقایسه میانگین تیمارها بر برحی خصوصیات فیزیولوژیک گندم

Table(4) Mean comparative of treatments on some wheat physiological properties

کارتنتوئید (میلی گرم در گرم وزن تر)	کلروفیل کل (mg.gr ⁻¹ fw)	کلروفیل b (میلی گرم در گرم وزن تر)	کلروفیل a (میلی گرم در گرم وزن تر)	کلروفیل a (میلی گرم در گرم وزن تر)	محتوی رطوبت نسبی (درصد)	تیمارهای آزمایش treatments
	Total Chlorophyll (mg.gr ⁻¹ fw)	Chlorophyll b (mg.gr ⁻¹ fw)	Chlorophyll a (mg.gr ⁻¹ fw)		RWC (%)	
7.30 ^c	2.66 ^c	0.54 ^c	1.97 ^c	69.30 ^d	0	روی
7.89 ^{bc}	3.04 ^b	0.59 ^{bc}	2.10 ^{bc}	74.90 ^c	10	(میلی گرم در کیلو گرم خاک)
8.20 ^{ab}	3.16 ^b	0.69 ^{ab}	2.20 ^{ab}	78.30 ^b	20	
8.43 ^a	3.71 ^a	0.76 ^a	2.38 ^a	85.02 ^a	30	
						Zinc (mg.kg ⁻¹ soil)
8.99 ^{ab}	3.76 ^a	0.79 ^a	2.58 ^a	87.60 ^a	4	سطح شوری
9.30 ^a	3.35 ^b	0.69 ^b	2.21 ^b	80.60 ^b	8	(دسى زیمنس بر متر)
7.86 ^b	2.90 ^c	0.59 ^c	2.08 ^c	73.10 ^b	12	
6.70 ^c	2.55 ^d	0.51 ^d	1.82 ^d	66.20 ^c	16	
						Salinity (dS.m ⁻¹)

اعداد با حروف مشترک در هر ستون دارای اختلاف معنی دار ($P<0.05$) نمی باشند.

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P<0.05$)

بوته معنی دار بود، اما اثر متقابل آنها بر این صفت معنی دار نگردید (جدول ۵). بیشترین مقدار ارتفاع بوته در تیمار شوری شاهد، با میانگین ۸۶/۳۲ سانتی متر به دست آمد که ۲۸/۶ درصد بیشتر از مقدار به دست آمده در سطح شوری ۱۶ دسی زیمنس بر متر بود (جدول ۶). شوری باعث تنفس اسمزی در گیاه و در نتیجه کمبود آب (جدول ۴) و کاهش فشار تورژسانس می شود که توسعه و طویل شدن سلولها و در نتیجه ارتفاع گیاه را تحت تأثیر قرار می دهد (۳۳). در تیمار کود سولفات روی نیز بیشترین ارتفاع در تیمار ۳۰ میلی گرم در کیلو گرم روی با میانگین ۸۴/۱۳ سانتی متر به دست آمد (جدول ۶). اثر کاربرد روی در افزایش ارتفاع گیاه می تواند به طور عمده مربوط به اثر این عامل بر سنتر تریپوفان به عنوان ماده متشکله ایندول استیک اسید یا همان هورمون افزایش رشد گیاه باشد (۳). از آنجا که ارتفاع گیاه تا اواخر مرحله زندگی گیاه ادامه دارد، نتایج این آزمایش در مورد ارتفاع بوته نشان می دهد که با افزایش تنفس، ارتفاع بوته کاهش یافته، اما در مراحلی که تنفس بر گیاه وارد نشده است گیاه توانسته است رشد مجدد خود را از سر بگیرد.

تعداد دانه در سنبله

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها حاکی از معنی دار بودن اثر شوری و کود سولفات روی (در سطح احتمال خطای یک درصد) بر این صفت بود (جدول ۵). در تیمار شوری شاهد، تعداد دانه در بوته ۵۰ عدد به دست آمد. احتمالاً تعداد گلچه که در مرحله قبل از گرده افشاری تعیین می شود، نقش مهم و تعیین کننده ای در تعیین دانه گندم دارد (۱۸). پژوهش ها نشان داده است که تنش های محیطی موجب کوتاه تر شدن طول دوره نمو سنبلچه ها می شود و بدین سبب باروری آنها کاهش یافته و تشکیل دانه به خوبی انجام نمی شود (۱۴). گریو و همکاران (۲۰) نیز با آنالیز اجزای عملکرد سنبله گندم در شوری های مختلف دریافتند که با افزایش شوری تعداد سنبله و تعداد سنبلچه در سنبله کاهش می باید که منجر به کاهش تعداد دانه در بوته می شود. با استفاده از ۳۰ میلی گرم در کیلو گرم روی بیشترین تعداد دانه به مقدار ۵۳/۴۴ به دست آمد (جدول ۶).

گندم کاهش می باید (۴۷). تنفس شوری منجر به افزایش غلظت تنظیم کننده های رشد مانند اسید آبسیزیک و اتیلن می گردد که تحریک کننده آنزیم کلروفیلаз هستند و به این ترتیب کلروفیل ها تحت تأثیر این آنزیم تجزیه می شوند (۳۸). بنابراین کاهش میزان کلروفیل در سطوح بالای شوری را می توان به دلیل افزایش رادیکال های آزاد اکسیژن که منجر به اختلال و اکسید شدن ترکیبات درون کلروپلاست و تجزیه کلروفیل می گردد، دانست که بر روی اجزای فتوسنتری مانند آنزیم ها، کلروفیل ها و کارتوئیدها تأثیر می گذارد. البته تغییر در این عوامل به شدت تنفس وارد شده، طول تنفس و گونه گیاهی وابسته است (۴۳). کاربرد روی با فعال سازی آنزیم های آنتی اکسیدان (۳۹) مانند آنزیم سوپراکسید دسموتاز، می تواند موجب کاهش رادیکال های آزاد و جلوگیری از تخریب کلروفیل گردد و در نتیجه باعث بهبود وضعیت فتوسنتر و حفظ ثبات عملکرد گیاه شود.

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تنفس شوری توانست میزان کلروفیل برگ را تحت تأثیر قرار دهد؛ اما کاربرد روی مانع از تخریب و کاهش بیش از حد کلروفیل شد. از سوی دیگر چنین به نظر می رسد که با کاربرد آب غیرشور در ابتدای مرحله پر شدن دانه، گیاه دوباره توانست به بازسازی کلروفیل پرداخته و روند فتوسنتر خود را بهبود بخشد. آزمایش های ال هنداوي و همکاران (۱۱) نیز بیان نمودند که حساسیت گندم به شوری در مرحله گلدهی و در مرحله پر شدن دانه نسبت به مراحل رویشی و اوایل مراحل زایشی کمتر است. در این آزمایش مشخص گردید که شوری میزان کلروفیل و کارتوئید را کاهش داده است و بیشترین کاهش در شوری ۱۶ دسی زیمنس بر متر اتفاق افتاد (جدول ۴). هم چنین مشخص شد که افزایش غلظت کلروفیل با افزایش کاربرد روی هم سو بود که این نتیجه را می توان به نقش این عنصر در افزایش بیوسنتر این رنگدانه ها و هم چنین به تعویق انداختن تخریب و زوال آنها نسبت داد.

ارتفاع بوته

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر اصلی شوری و کود سولفات روی در سطح احتمال خطای یک درصد بر ارتفاع

جدول(۵) تجزیه واریانس تأثیر تیمارها بر برحی خصوصیات کمی گندم
Table(5) Analysis of variance of effect of treatments on some wheat quantitative properties

تعداد دانه در سنبله Grain in spike	ارتفاع height	درجه آزادی df	مجموع مربعات Sum of square	
			منابع تغییر Source of variation	
40.30 ^{ns}	4.08 ^{ns}	3	(R) بلوک (Block)	
1328.05 ^{**}	3106.06 ^{**}	3	شوری Salinity	
2565.80 ^{**}	1640.34 ^{**}	3	روی Zinc	
161.27 ^{ns}	51.24 ^{ns}	9	شوری × روی Salinity × Zinc	
588.95	247.66	45	اشتباه Error	
8.08	3.03	-	ضریب تغییرات (درصد) C.V(%)	

**، ns به ترتیب معنی داری در سطح احتمال خطای ۵ و یک درصد و عدم معنی داری در آزمون LSD می باشد.

*, ** and ns Significant at 5 and 1% probability levels and non-significant, respectively in LSD test.

جدول(۶) مقایسه میانگین تیمارها بر برحی صفات کمی گندم

Table(6) Mean comparative of treatments on some wheat quantitative properties

تعداد دانه در سنبله Grain in spike	ارتفاع بوته (سانتیمتر) Height (cm)	تیمارهای آزمایش treatments
36.19 ^c	70.50 ^c	روی Zinc
42.88 ^b	75.47 ^{bc}	(میلی گرم در کیلوگرم خاک)
47.25 ^b	79.82 ^b	
53.44 ^a	84.13 ^a	(mg.kg ⁻¹ soil)
50.00 ^a	86.32 ^a	سطح شوری
47.01 ^b	80.19 ^{ab}	(دسی زیمنس بر متر)
43.06 ^c	76.29 ^b	Salinity (dS.m ⁻¹)
39.69 ^d	67.12 ^c	

غلظت روی در برگ پرچم

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اعمال تنفس شوری و کود سولفات روی بر مقدار روی برگ پرچم در سطح احتمال خطای یک درصد تأثیر معنی داری داشت (جدول ۷). به طوری که با افزایش هر واحد شوری، میزان روی برگ پرچم

چنین به نظر می رسد که کاربرد عنصر روی در زراعت گندم، عملکرد دانه، وزن هزار دانه و تعداد دانه در بوته را به دلیل افزایش مقدار کلروفیل برگ (جدول ۴)، افزایش ظرفیت منبع از طریق افزایش ارتفاع بوته (جدول ۶) و احتمالاً غلظت ایندول استیک اسید بطور معنی داری افزایش داده است (۲۴).

نتیجه علاوه بر خنثی سازی اثر تنفس شوری، ارزش تغذیه‌ای گندم‌های تولیدی را برای استفاده‌های انسان ارتقاء بخشد.

عملکرد بیولوژیک

در تحقیق حاضر نتایج مرتبط با عملکرد بیولوژیک نشان دهنده معنی‌داری اثر متقابل شوری و کود سولفات روی بر این صفت در سطح احتمال خطای یک درصد بود (جدول ۷). واکنش عملکرد بیولوژیک در سطوح مختلف شوری نسبت به کود سولفات روی روند کاهشی تدریجی داشت، البته بین تمام سطوح شوری اختلاف معنی‌دار وجود داشت و مشاهده شد در هر سطح شوری با افزایش کود سولفات روی عملکرد بیولوژیک افزایش یافت. به طوری که بالاترین عملکرد بیولوژیک با میانگین $1577/50$ گرم بر مترمربع مربوط به شوری 4 دسی‌زیمنس بر متر و 30 میلی‌گرم بر کیلوگرم روی بود که نسبت به تیمار شوری 16 دسی‌زیمنس بر متر و عدم کاربرد کود سولفات روی $59/93$ درصد افزایش داشت (جدول ۹). رودریگز و همکاران (۴۲) کاهش بیوماس گیاهان در اثر تنفس شوری را نتیجه کاهش وزن خشک ریشه، ساقه و برگ گیاه دانستند. عنصر روی نیز به دلیل بهبود سبزینگی گیاه و افزایش فعالیت‌های فتوستراتی (جدول ۴)، احتمالاً باعث تقویت توان منيع تولید در گیاه و در نتیجه افزایش وزن ریشه و اندام هوایی گندم شده (۹) که اثر مضر شوری بر مهم‌ترین جزء گیاه یعنی عملکرد را کاهش داده است.

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثرات اصلی و متقابل شوری و کود سولفات روی بر عملکرد دانه در سطح احتمال خطای یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۷). بیشترین مقدار عملکرد دانه در سطح شوری 4 دسی‌زیمنس بر متر و کاربرد 30 کیلوگرم در هکتار روی با متوسط $692/03$ گرم در

$0/888$ میلی‌گرم در کیلوگرم کاهش نشان داد. بیشترین و کمترین غلظت روی به ترتیب مربوط به سطوح شوری 4 و 16 دسی‌زیمنس بر متر با میانگین‌های $30/61$ و $19/96$ میلی‌گرم در کیلوگرم بود. روی نیز به ازای هر واحد افزایش سطح کودی با تیمارهای تعیین شده، غلظت روی در برگ پرچم را به میزان $0/442$ میلی‌گرم در کیلوگرم افزایش داد که بیشترین میزان مربوط به تیمار 30 میلی‌گرم در کیلوگرم با میانگین $32/07$ بود (جدول ۸) که این مورد با نتایج باکویک و همکاران مطابقت دارد (۸).

غلظت روی در دانه

نتایج حاصل از آنالیز واریانس داده‌ها حاکی از آن بود که بین تیمارهای مختلف شوری و همچین کود سولفات روی از لحاظ میزان روی دانه تفاوت معنی‌داری وجود داشت (جدول ۷). با توجه به جدول مقایسه میانگین‌ها (جدول ۸) با افزایش سطح شوری، میزان روی در دانه کاهش یافت. بیشترین میزان محتوی روی دانه در تیمار شوری 4 دسی‌زیمنس بر متر با میانگین $60/29$ میلی‌گرم در کیلوگرم به دست آمد و هر واحد شوری میزان روی دانه را، $1/64$ میلی‌گرم در کیلوگرم کاهش داد (جدول ۸). افزایش سطوح کود سولفات روی افزایش میزان روی در دانه را به همراه داشت به طوری که بیشترین میزان روی در تیمار 30 میلی‌گرم در کیلوگرم با میانگین $63/76$ میلی‌گرم در کیلوگرم به دست آمد (جدول ۸). در زمینه تأثیر مثبت روی گزارش شده است که با کاربرد این عنصر غلظت روی و پروتئین در دانه و اندام هوایی افزایش یافته و باعث بهبود کیفیت محصول می‌شود (۳). این امر نشان می‌دهد که روی مصرف شده در دوره‌ی رشد گندم می‌تواند از طریق انتقال مجدد باعث افزایش غلظت روی دانه شود و در

فخرایی مطلق و همکاران: پاسخ فیزیولوژیک و زراعی...

جدول(۷) تجزیه واریانس تأثیر تیمارها بر خی صفات گندم

Table (7)- Analysis of variance of effect of treatments on some wheat properties

عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biological yield	محتوی روی دانه Grain Zn content	محتوی روی برگ پرچم Flag leaf Zn content	درجه آزادی df	مجموع مربعات Sum of square	
					منابع تغییر Source of variation	
41.09 ns	347.64 ns	133.43 ns	8.36 ns	3	(R) Block	
407173.75**	1816085.36**	3350.56**	987.44**	3	شوری Salinity	
26575.57**	91467.76**	5526.5**	1664.91**	3	روی Zinc	
10218.07**	8230.15 **	599.8 ns	75.09 ns	9	شوری×روی Salinity×Zinc	
1365.27	10925.97	2183.85	194.58	45	اشباه Error	
10.01	13.21	13.77	8.26		ضریب تغییرات (درصد) C.V(%)	

ns و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال خطای ۵ و یک درصد و عدم معنی داری در آزمون LSD می باشد.

*, ** and ns: Significant at 5 and 1% probability levels and non-significant, respectively in LSD test.

جدول(۸) مقایسه میانگین تیمارها بر برخی صفات گندم

Table(8) Mean comparative of treatments on some wheat properties

محتوی روی دانه (میلی گرم در کیلو گرم)	محتوی روی برگ (میلی گرم در کیلو گرم)	تیمارهای آزمایش treatments
Grain Zn content (mg.kgr ⁻¹)	Flag leaf Zn content (mg.kgr ⁻¹)	
38.17 ^d	18.80 ^d	روی (میلی گرم در کیلو گرم خاک)
47.26 ^c	22.06 ^c	10
53.18 ^b	27.70 ^b	20
63.76 ^a	32.07 ^a	Zinc (mg.kg ⁻¹ soil)
60.29 ^a	30.61 ^a	سطح شوری
53.59 ^b	26.60 ^b	(دسی زیمنس بر متر)
47.83 ^c	23.49 ^c	12
40.65 ^d	19.96 ^d	Salinity (dS.m ⁻¹)

اعداد با حروف مشترک در هر ستون دارای اختلاف معنی دار ($P<0.05$) نمی باشند.

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P<0.05$)

جدول (۹) مقایسه میانگین تعامل یمارها بر عملکرد بیولوژیک گندم (گرم بر مترمربع)

Table(9) Mean comparative of interaction of treatments on wheat biological yield (g.m^{-2})

16	12	8	4	Salinity (dS.m^{-1})\Zinc (mg.kg^{-1})
986.39 ^p	1183.49 ^l	1329.44 ^h	1481.94 ^d	0
1042.69 ^o	1219.62 ^k	1344.28 ^g	1505.62 ^c	10
1093.41 ⁿ	1243.85 ^j	1371.11 ^f	1521.85 ^b	20
1131.80 ^m	1278.89 ⁱ	1403.61 ^e	1577.50 ^a	30

اعداد با حروف مشترک در هر ستون دارای اختلاف معنی دار ($P<0.05$) نمی باشند.

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P<0.05$)

همان تاریخ انجان و گرای (۲۴) نیز گزارش شده است. این محققان اضافه کردن کد که علت افزایش عملکرد و اجزای آن در اثر کاربرد آهن و روی، تأثیر این دو عنصر بر مقدار کلروفیل برگ و غلظت ایندول استیک اسید می باشد. با کاربرد کود سولفات روی به دلیل وجود ارتباط مثبت و معنی دار بین تعداد دانه در سنبله و عملکرد بیولوژیک با عملکرد دانه، افزایش این دو صفت موجب افزایش معنی دار عملکرد دانه شد. احتمالاً افزایش عملکرد بیولوژیک با افزایش زی توده گیاه به عنوان یکی از اجزاء مهم تعیین کننده توان منبع در گیاه همراه بود که این تزايد توان منبع، افزایش تعداد و مقدار دانه را به عنوان مهم ترین مخزن گیاه به همراه داشت.

براساس نتایج این تحقیق چنین به نظر می رسد شوری با کاهش مقدار کلروفیل (جدول ۴) و کاهش توان منبع تولیدی گیاه، نتیجتاً زمینه را برای کاهش رشد رویشی و عملکرد بیولوژیک (جدول ۹) فراهم می سازد و این آسیب واردہ به منبع تولیدی گیاه افت اجزاء عملکرد و عملکرد دانه را به همراه داشت (جدول ۱۰). اما کاربرد روی باعث ختنی سازی اثر منفی تنش بر دستگاه فتوستتری گیاه شده و افت عملکرد را کاهش داد.

متوجه بود آمد، که با سطوح دیگر اختلاف معنی داری را نشان داد (جدول ۱۰). نتایج نشان داد که با افزایش سطوح شوری، مقدار عملکرد کاهش چشمگیری پیدا نمود به طوری که پایین ترین مقدار عملکرد مربوط به شوری ۱۶ دسی زیمنس بر متر و بدون مصرف روی با میانگین ۴۵۹/۳۹ گرم در مترمربع بود که نسبت به تیمار سطح شوری ۴ دسی زیمنس بر متر و کاربرد ۳۰ کیلو گرم در هکتار روی، ۳۳/۶۲ درصد افت عملکرد را نشان داد (جدول ۱۰). هم چنین بررسی نتایج نشان داد که در سطوح مختلف شوری، با افزایش کود سولفات روی شدت اثر منفی شوری بر عملکرد کاسته شد؛ به طوری که در تمام غلظت های شوری مقدار ۳۰ کیلو گرم در هکتار روی، بالاترین میزان عملکرد را ایجاد نمود که احتمالاً می توان آن را به اثر مثبت روی بر ختنی سازی اثرات منفی تنش شوری بر رشد گیاه نسبت داد. روی از طریق افزایش مقدار تنظیم کننده های رشد، کمک به متابولیسم مواد و تأثیر بر واکنش های انتقال الکترون در چرخه کربس، در افزایش تعداد و وزن دانه و در نهایت عملکرد دانه نقش بسزایی دارد. تأثیر مثبت کاربرد عناصر آهن و روی بر عملکرد دانه، وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله در آزمایش

فخرایی مطلق و همکاران: پاسخ فیزیولوژیک و زراعی...

جدول (۱۰) مقایسه میانگین تعامل بیمارها بر عملکرد دانه گندم (گرم بر متر مربع)

Table (10) Mean comparative of interaction of treatments on wheat biological yield (g.m^{-2})

16	12	8	4	Salinity (dS.m^{-1})	
				Zinc (mg.kg^{-1})	
459.39 ^p	521.39 ^l	624.69 ^h	679.89 ^d	0	
471.22 ^o	524.74 ^k	633.00 ^g	684.20 ^c	10	
486.61 ⁿ	592.50 ^j	666.44 ^f	688.58 ^b	20	
506.94 ^m	607.61 ⁱ	675.08 ^e	692.03 ^a	30	

اعداد با حروف مشترک در هر ستون دارای اختلاف معنی دار ($P<0.05$) نمی باشند.

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P<0.05$)

کود سولفات روی جهت کاهش اثرات منفی شوری، می توان به عنوان جایگزین آب غیر شور بهره جست و از آنها در مدیریت آبیاری به عنوان منبع آب استفاده نمود.

سپاس گزاری
نویسندهان از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرستان برازجان که زمینه را برای اجرای این پژوهش فراهم ساختند تشکر و قدردانی می نمایند.

نتیجه گیری

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد که همهی صفات مورد بررسی تحت تأثیر تنفس شوری قرار گرفتند اما از آنجا که آبیاری با آب شور تنها در سه مرحله رشد گندم انجام شد در نتیجه فرصت تجدید رشد دوباره برای گیاه فراهم و موجبات غلبه بر اثرات شدید و منفی شوری خصوصاً بر عملکرد را فراهم ساخت.

امروزه انسان به دلیل کاهش منابع آب شیرین، شور شدن منابع آب و خاک و همچنین کاهش بارندگی، ناگزیر به استفاده از آب شور می باشد. بر اساس یافته های این پژوهش، از آب های شور زهکش ها به شرط استفاده از سطح مناسب

منابع

1. Ahmadi, M., Astaraei, A., Keshavarz, P. and Nasiri Mahalati, M. 2006. Effect of irrigation water salinity and zinc application on soil properties, yield and chemical compositions of wheat. Desert, 11 (1): 129-141. (in Persian with English abstract).
2. Allen, D. J., Nogues, S. and Baker, R. N. 1998. Ozone depletion and increased UV-B radiation: is there a real threat to photosynthesis. Journal of experimental Botany, 328: 1775-1788.
3. Alloway, B.J. 2006. Role of zinc on plant nutrition and soil fertility. Translate by baybordi, A. parivar publication, Tabriz. 179 p. (in Persian).

4. Arnon, A. N. 1967. Method of extraction of chlorophyll in the plants. *Agronomy journal*, 23:112-121.
5. Bouis, H. and Islam, Y. 2011. Bio fortification: Leveraging agriculture to reduce hidden hunger. 19th World Congress of Soil Science, Soil Solutions for a Changing World, 35: 456-589.
6. Bremner, J. M. 1996. Nitrogen- Total. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (eds.). *Methods of Soil Analysis. Part 3- Chemical Methods*. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 1085-1121.
7. Brown, P. H., Cakmak, I. and Zhang, Q. 1993. Form and function of zinc implant. Zinc in soils and plants. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, Netherland. 23: 93-106.
8. Bukvic, G., Antunovic, M., Popovic, S. and Rastija, M. 2003. Effect of P and Zn fertilization on biomass yield and its uptake by maize lines (*Zea mays* L.). *Plant Soil Environment*, 49:505-510.
9. Cakmak, I. 2009. Enrichment of fertilizers with zinc: an excellent investment for humanity and crop production in India. *Journal of Trace Elements Medical Biological*, 10: 10-16.
10. El-Fouly, M. M., Mobarak, Z. M. and Salama, Z. A. 2011. Micronutrients (Fe, Mn, Zn) foliar spray for increasing salinity tolerance in wheat (*Triticum aestivum* L.) *African Journal of Plant Science*, 5: 314-322.
11. El-Hendawy, S. E., Hu, Y., Yakout, G. M., Awad, A. M., Hafiz, S. E. and Schmidhalter, U. 2005. Evaluating salt tolerance of wheat genotypes using multiple parameters. *European Journal of Agronomy*, 22: 243-253.
12. Francisco G., Jhon L., Jifon S., Micaela C., James P.S. 2002. Gas exchange, chlorophyll and nutrient contents in realation to Na and Cl accumulation in ‘sunburst’ mandarin grafted on different root stocks. *Plant Science*, 35:314-320.
13. Francois, L E., Grieve, MC., Mass, VE., Scott, ML. 1994. Time of salt stress affects grown and yield components of irrigated wheat. *Agronomy journal*, 86:100-107.
14. Frank, A B., Bauer, A., Black, A L. 1987. Effects of air temperature and water stress on apex development in spring wheat. *Crop Science*, 27:113-116.
15. Gadallah, M. A. and Ramadan, T. 1997. Effects of zinc and salinity on growth and anatomical structure of *Carthamus tinctorius* L. *Biology Plantarum*, 39: 411–418, 1997.
16. Gee, G. W. and Bauder, J. W. 1986. Particle-size Analysis. In: Klute, A., (eds.). *Methods of Soil Analysis. Part 1- Physical and Mineralogical Methods*. Soil Science Society

American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 9, 2nd edition, Madison, WI, USA, pp. 383-411.

17. Ghoulam, C., Foursy, A. and Fares, K. 2002. Effects of salt stress on growth, Inorganic ions and proline accumulation in relation to osmotic adjustment in five sugar beet cultivars. *Environmental and Experimental Botany*, 47:39-50.
18. Gonzalez, F. G., Slafer, G. A., Miraleles, D. J. 2003. Grain and floret number in response to photoperiod during stem elongation in fully and slightly vernalized wheats. *Field Crops Research*, 81:17-27.
19. Goudarzi, M. and Pakniyat, D. H. 2008. Evaluation of wheat cultivars under salinity stress based on some agronomic and physiological traits. *Journal of Agriculture Society Science*, 4: 35-38.
20. Grieve, C. M., Lesch, S. M., Francois, L. E., Mass, E. V. 1992. Analysis of main spike yield components in salt stressed wheat. *Crop Science*, 32: 697-703.
21. Hamdy, A., Abdel, S. and Abu- Zeid, M. 1993. Saline water management for optimum crop production. *Agriculture Water Management*, 24: 189-203.
22. Hasegawa, R. H., Fonseca, H., Fancelli, A. L., da Silva, V. N., Schammass, E. A., Reis, T. A., and Corre'a, B. 2008. Influence of macro-and micro nutrient fertilization on fungal contamination and fumonisin production in corn grains. *Food Control*, 19: 36-43.
23. Helmke, P. A. and Sparks, D. L. 1996. Lithium, Sodium, Potassium, Rubidium and Cesium. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (eds.). *Methods of Soil Analysis*. Part 3- Chemical Methods. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 551-574.
24. Hemantaranjan, A. and Gray, O. K. 1988. Iron and zinc fertilization with reference to the grain quality of *Triticum aestivum*. L. *Journal of Plant Nutrition*, 11: 1439-1452.
25. Hu, Y. and Schmidhalter. U. 2001. Effect of salinity and macronutrient levels on micronutrient in wheat. *Journal of Plant Nutrition*, 24: 273-281.
26. Jackson, M.L. 1958. *Soil Chemical Analysis*. Prentice-Hall. Inc. Englewood Cliffs NJ.
27. Kafi, M., Borzouei, A., Salehi. M., Kamandi, A., Masoumi, A. and Nabati. J. 2009. *Handbook of Plant and Crop Physiology*. Jahad daneshgahi of Mashhad. Mashhad. 226 p. (in Persian).
28. Khan. M.S.A., Hamid M., Karim A. M. A. 1997. Effect of sodium chloride on germination and seeding characters of different types of (*Medicago sativa* L.). *Crop Science*, 176: 163-169.

29. Kuo, S., 1996. Phosphorus. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (Eds.). Methods of Soil Analysis. Part 3- Chemical Methods. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 869-919.
30. Lindsey, W.I. and Norvell, W.A. 1978. Development of DTPA soil test for Zn, Fe, Mn and Cu. *Soil Science Society America Journal*, 42:421-428.
31. Munns, R. 2002. Comparative physiology of salt and water stress. *Plant Cell Environment*, 25: 659-671.
32. Munns, R., James, R. A. and Lauchli, A. 2006. Approaches to increasing the salt tolerance of wheat and other cereals. *Journal of Experimental Botany*, 57: 1025-1043.
33. Nabizade Marvdasht, M. R., Kafi, M., Rashed Mohassel, M. H. 2003. Effects of salinity on growth, yield, elemental concentration and essential oil percent of cumin (*cuminum cyminum*). *Field Crop Research*, 1 (1): 53-60. (in Persian with English abstract).
34. Naresh, R. K., Minhas, P. S., Goyal, A. K., Chauhan, C. P. S. and Gupta, R. K. 1993. Conjunctive use of saline and non-saline waters. II- Field Comparisons of cyclic uses and mixing for wheat. *Agriculture Water Management*, 23: 139-148.
35. Nathan, M.V. and Sun, Y. 2006. Methods for plant analysis. University of Missouri, Columbia. pp. 8-9.
36. Nelson, D. W. and Sommers, L. E. 1996. Total Carbon, Organic Carbon and Organic Matter. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (Eds.). Methods of Soil Analysis. Part 3- Chemical Methods. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 961-1010.
37. Nelson, R.E. 1982. Carbonate and gypsum. In: Page, A.L. (Eds.), *Methods of soil Analysis*. Part 2. American Society of Agronomy. Madison, Wisconsin, pp. 181-199.
38. Orabi, S. A., Salman, S. R. and Shalaby, M. A. F. 2010. Increasing resistance to oxidative damage in cucumber (*Cucumis sativus* L.) plants by exogenous application of salicylic acid and paclobutrazol. *World Journal of Agriculture Science*, 6: 252-259.
39. Prasad, A. S. 1984. Discovery and importance of zinc in human nutrition. *Federation Proceedings*, 43:2829–2834.
40. Rhoades, J. D., 1996. Salinity: Electrical Conductivity and Total Dissolved Solids. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (Eds.). Methods of Soil Analysis. Part 3- Chemical Methods. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 417-435.

41. Richie, S. W., Nguyen, H. T. and Holiday, A. S. 1990. Leaf water content and gas exchange parameters of two wheat genotypes differing in drought resistance. *Crop Science*, 30: 105-111.
42. Rodríguez, P., Torrecillas, A., Morales, M. A., Ortúñoz, M. F. and Sánchez-Blanco, M. J. 2005. Effects of NaCl salinity and water stress on growth and leaf water relations of *Asteriscus maritimus* plants. *Environmental and Experimental Botany*, 53 (2): 113–123.
43. Sudhir, P. and Murthy, S. D. S. 2004. Effects of salt stress on basic processes of photosynthesis. *Photosynthetica*, 42: 481-486.
44. Thomas, G. W., 1996. Soil pH and Soil Acidity. In: Sparks, D. L., Page, A. L., Helmke, P. A., Loepert, R. H., Soltanpour, P. N., Tabatabai, M. A., Johnston, C. T. and Sumner, M. E. (Eds.). *Methods of Soil Analysis. Part 3- Chemical Methods*. Soil Science Society American Inc. American Society Agronomy Inc. Book Series, No. 5, Madison, WI, USA, pp. 475-490.
45. Villegas, D., Casadesus, J., Atienza, S. G., Martos, V., Maalouf, F., Karam, F., Aranjuelo, I. and Nogues, S. 2010. Tritordeum, wheat and triticale yield components under multi local mediterranean drought conditions. *Field Crops Research*, 116: 68–74.
46. Wallace, D. H., Ozbum, J. L. and Manger, H. M. 1972. Physiological genetics of crop yield. *Advance in Agronomy*, 24: 97-127.
47. Zaki, R. N. and Radwan, T. E. 2011. Improving wheat grain yield and its quality under salinity conditions at a newly reclaimed soil by using different organic sources as soil or foliar applications. *Journal of Applied Science Research*, 7: 42-55.
48. Zaree, M. A. 2006. Study of distribution model of salinity in soil under three irrigation regime at plot irrigation. M.Sc thesis of irrigation and drainage. Shahrekord University. 110 p. (in Persian with English abstract).